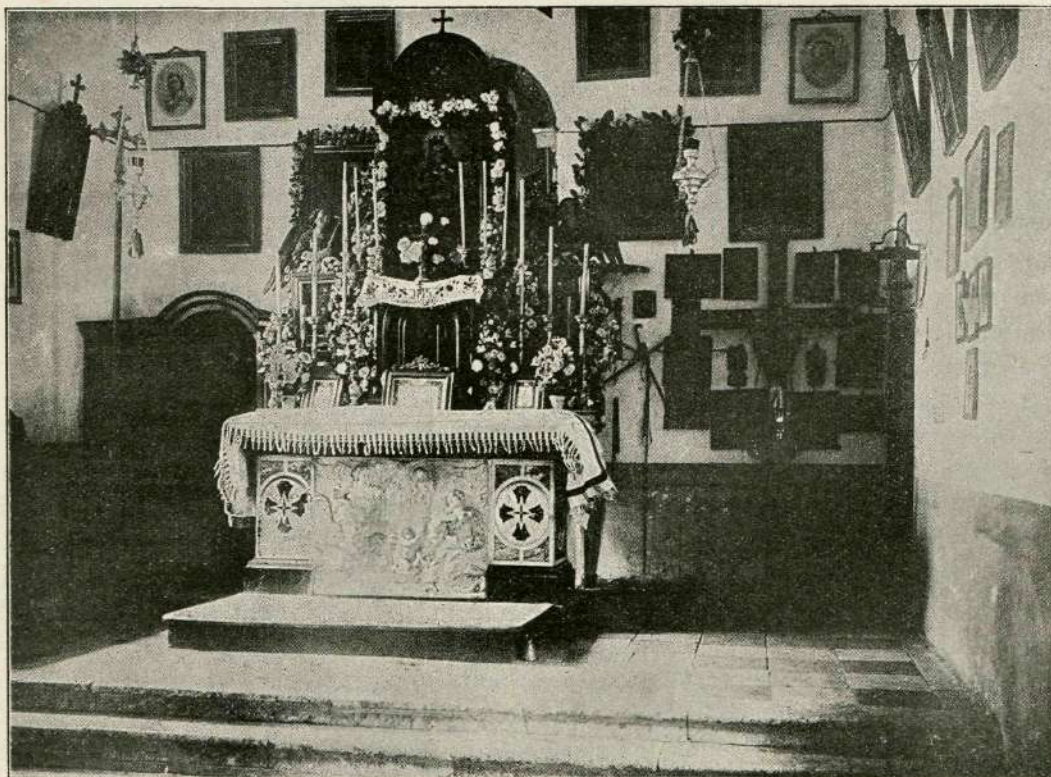

Pri tukajšnji krčmi se nam kaže veličastno Triglavsko pogorje¹⁾ z najvišjim vrhom 2864,5 m, pred katerim občudujemo velikansko gorsko kotlino „Zadnjico“. Ob vznožju tega gorskega amfiteatra so temnozeleni gozdi, nad njimi strmi planinski pašniki, a visoko gori štrlé proti nebu sive skalnate stene, nad katerimi se vzdigajo še fantastični zobje in rogovi. Triglavov strmi greben dela goriško-kranjsko mejo (25 km

daleč) in ima najvišje gore na Primorskem — tretjo glavo ima na kranjski strani. Že večkrat se je govorilo in čitalo v knjigah in listih vprašanje, čigav da je Triglav. Kakor na severu, tako tudi na vshodu teče meja med Primorskim in Kranjskim po najvišjih Alpah. Tako deli Triglav Kranjsko od Primorskega. Zato ni prav reči, da je Triglav kranjski, ali gorenjski, ker se ga Primorci ravno tako lastimo, kakor sosedje

Oltar v Trenti.

Kranjci. Še z večjim ponosom se oziramo mi nanj kakor sosedje, dasi so ga že tolikokrat opeli.

Komu ni znana pripoved ali pravljica v prečudni sestavi naravnega in čudovitega življenja, pravljica o „Zlatorogu“? Nemeec Rudolf Baumbach po imenu, saksosko-meininški dvorni svetnik, je prebival dalje časa v Trstu, odkoder je prišel večkrat tudi v Primorsko Švico, da je zbiral snov za svoj najlepši spev „Zlatorog“. Tudi

¹⁾ Glej sliko na str. 361.

na Trbižu je stanoval v ta namen. Sedaj biva v Meiningenu (Burggasse št. 22), od koder je izdal še predlanskim o Božiču „Bunte Blätter“. Tudi Slovenci imamo „Zlatoroga“ v lepi prestavi ga. A. Funtka. Poleg Baumbachovega izvirnika je izšla pred par leti v Lipskem opera v treh dejanjih z naslovom: „Der Trentajäger“. Uglasbil jo je Viktor Gluth. V tem mestu so jo predstavljali že dvakrat, pa kritika se o glasbenem delu ni posebno povoljno izrazila. Sploh po Nemškem poznajo naš Triglav, Trento in